

HOVORY S BOHEM:

S TEBOU LÁSKO KVETE LÁSKA KOLEM NÁS

JANA KYSLÍKOVÁ

2003

4.kapitola

Na začátku našeho rozhovoru jsi oznámil, že 28. 9. 2003 se zhmotníš a zveřejníš několik zásadních informací, abys podpořil naše poslání zachránit naši planetu před zničením. Mimo jiné budeš mluvit o narození našeho syna Ježíše, zveřejníš pravdu o 11. září 2001, dáš lidstvu několik rad, jak může zvrátit nepříznivý vývoj. O této historické události budou informovat média celého světa. V druhém dílu naší společné knihy, který vyjde v lednu 2004 už budeme hovořit o tom, jak se díky tobě a nám změnilo myšlení lidí a tím i události ve světě. Po 28. 9. 2003 dojde ke sjednocení lidí, kteří již nejméně 10 let šíří lásku a připravovali se na naše poslání. Čekali na okamžik, kdy vybereš mesiáše a z neorganizovaných skupinek v různých částech světa se postupně stanou první linie MLM lásky, které pod naším vedením budou účinněji působit na další lidi a vytvářet z nich další mistry a další nové a nové žáky. Budeme společně s tebou měnit všechny aspekty života na Zemi od politiky přes ekonomiku, školství, zdravotnictví, vztah k životnímu prostředí po vztahy mezi lidmi, národy, rasami. Vypadá to jako nereálná fikce, ale stačí si pouze připomenout, že jsme součástí celku, a proto je nesmyslné jakkoli ubližovat druhým lidem. Je to stejné, jako kdyby levá ruka usekla pravou za to, že jí odtrhla chléb od společných úst.

Chápeš to naprosto dokonale. Miliony lidí už přečetly Hovory s Bohem, někteří pochopili, jiní s některými pasážemi nesouhlasí, málokdo tak žije. Co uděláš, když se vám nepodaří přesvědčit dostatečné množství lidí, aby chápali lásku a pravdu jako jedinou možnost zachránit Zemi?

O takové možnosti vůbec neuvažuji. Kdybych ji připustila, odsoudila bych naše poslání předem k neúspěchu. Tím bych jen ukázala, že ani já jsem nepochopila princip fungování světa a lidí, boží zákony.

Jinou odpověď jsem od tebe ani nečekal. Tvoje odhodlání je opravdu nezvratné a díky tomu bude cíl našeho poslání stoprocentně splněn. Z množství témat, která nás čekají, si vyberu vztah k přírodě, ekologii. Jak se vyvíjel konkrétně u tebe?

Od dětství jsem milovala zvířata, přírodu, obdivovala krásu květin a stromů, líbilo se mi procházet se lesem a pozorovat život kolem sebe. Když mi rodiče nechtěli koupit psa, po kterém jsem vždy toužila, chovala jsem různé živočichy, mnohdy i netradiční: vrabce, čolky, z obvyklých domácích mazlíčků morčata, kočky, křečky, papoušky. V hodinách přírodopisu jsem se zajímala o vztah člověka k přírodě. Vadilo mi, že se lidé chovají, jakoby ani nepočítali s tím, že na této planetě budou žít ještě jejich děti a vnoučata, další a další generace. Když jsem dospěla, formoval se můj názor na ekologické aktivity různých skupin a hnutí.

S mnohými jsem se ztotožnila, ale nesouhlasila jsem s metodami, jaké používaly a dodnes používají. Demonstracemi, násilným obsazením objektů, jako např. jaderných elektráren, železničních kolejí, lodí apod., ničením cizího majetku a pouličními bitkami nelze dosáhnout změny myšlení a chování lidí tak, aby se začali lépe chovat k přírodě. Násilí plodí opět násilí. Láska plodí lásku. Ani mně se nelíbí kácení deštných pralesů v Jižní Americe, budování gigantických vodních děl, pálení lesních mýtin, vypouštění toxických látek do vod, půdy a ovzduší, nehumánní zabíjení zvířat..... Oproti tomu podporuji výstavbu dálnic, protože zůstane-li při narůstajícím množství automobilů stávající síť silnic, které většinou vedou přes města a vesnice a v důsledku toho dochází ke zpomalení až zastavení zvláště nákladních vozidel, které svými jedovatými výfukovými plyny zamořují vzduch, bude negativní dopad na život a zdraví lidí, zvířat a rostlin daleko horší, než pojedou-li tato auta mimo lidská obydlí a nebudou tvořit nekonečné kolony. Každý problém je třeba vidět ze všech stran a zvolit nejmenší možné zlo. Dodnes mi zůstaly některé návyky, které se snažím přenést na své okolí: neodhazovat nikde odpadky, ani na místech, kde mě nikdo nevidí, třídit domácí odpad na papír, plasty, sklo, kovy a ostatní, přitom využívat popelnice a nádoby na konkrétní druh, pokud je to možné. Ne ve všech městech a obcích jsou nádoby na tříděný odpad umístěny. Nakupuji potraviny, které nejsou zbytečně zabaleny do jednotlivých plastových či kovových obalů, lahve od balených vod před vyhozením do odpadu zmačkám tak, aby nezabíraly tolik místa. Tady si vzpomínám na pořad v televizi, kde zpěvák Jiří Korn ukazoval příruční lis na plastové lahve. Velice se mi toto důmyslné zařízení líbilo, protože účinněji zmenšilo objem lahve než metoda šlapání nohou.

Celý tvůj dosavadní hmotný život tě pozoruji a potvrzuji, že vše, co říkáš, je pravda. S ekologií souvisí i zemědělství a výroba potravin. Jaký máš názor na tuto problematiku?

Opět téma, ke kterému se budeme neustále vracet, protože je klíčem k prodlužování lidského věku, zlepšení zdraví a vitality. V dobách mého dětství a mládí jsem žila v Československé socialistické republice, státu s komunistickým režimem. Ve škole nás učili, že spojováním malých políček soukromých zemědělců, kterým se hanlivě říkalo kulaci, združstevňováním jejich majetku, rozuměj zabavením, vzniknou velké širé rodné lány, které okem nepřehlédneš a na nich poroste zlaté obilí, které bude lepší, větší a kvalitnější. Nikomu nevadilo, že začaly mizet remízky a hájky se stromy a keři, které sloužily jako útočiště pro ptactvo a zvěř, navíc zpevňovaly půdu svými kořeny a tak zabráňovaly její erozi a odplavování, kromě toho bránily větru, aby za sucha úrodnou vrchní vrstvu odvál a rozmetal kilometry daleko. V poválečných letech začali zemědělci nahrazovat přírodní hnojiva hnojivy chemickými, používat chemické postřiky proti škůdcům a nemocem plodin. Tyto chemické látky zůstávají v zemědělských plodinách i během zpracování a aby jich náhodou nebylo málo, při výrobě potravin lidé přidávají další, např. konzervační látky, aby byly potraviny požitelné i za dlouhou dobu a výrobci a obchodníci více vydělávali a nepřicházeli o peníze. Umělé aromatické látky, dnes častěji užívané pod názvem přírodně identické, mají zvýraznit přirozenou chuť potravin, přičemž často dochází k paradoxu, že jídlo pak chutná jinak, než má, v některých případech je až nechutné. Barviva lákají kupujícího jako toreador býka: pojd' ke mně, vezmi si mě.....

Toto přirovnání se ti povedlo. Vypadá to, že si děláme legraci, ale přitom jde o vážnou věc. Konzumování kontaminovaných potravin během posledních 50ti let si už vybírá krutou daň. Jak se snažíš chránit své zdraví a zdraví nejbližších, jaké nakupuješ potraviny?

Za komunistů nebyl výběr potravin takový jako v období budování tržního hospodářství. Navíc nás vláda prostřednictvím médií ujišťovala, že všechny potraviny jsou pod přísnou kontrolou a jsou zdravotně nezávadné. Tehdy jsem těmto informacím věřila, protože jiné se díky cenzuře ke mně nedostaly. Teprve po roce 1989 jsem měla možnost číst o

škodlivosti některých potravin, změnil se můj vztah k jídlu, zvláště jeho kvalitě a skladbě. Snažila jsem se a čím dál více se snažím nakupovat pokud možno zdravé, nekontaminované potraviny, přestože jsou i několikrát dražší než ty „běžné“. Čtu na etiketách složení a datum výroby a doporučené spotřeby, výrobky, které nestačím zkonzumovat včas, raději bez milosti vyhodím. Navštěvuji různé specializované obchody se zdravou výživou, kde prodávají i biopotraviny a produkty ekologického zemědělství. Jedním z našich cílů je i rozmnožit síť takových prodejen, sortiment zdravých potravin a postupně dosáhnout omezení až zastavení výroby chemicky obohacených potravin na celém světě.

To je velmi pěkné, Janičko, ale většina odborníků na výživu a zemědělství ti okamžitě začne namítat, že takovým způsobem se sníží produkce potravin natolik, že nebude stačit pro lidstvo a lidé budou mít hlad. Jak jim odpovíš?

Pěstování nezávadných plodin a výroba zdravých potravin neznamena radikální snížení produkce potravin, protože nejde o návrat k primitivnímu zemědělství bez použití moderních technologií a prostředků. Věda neustále přináší nové a nové metody výroby potravin i bez použití chemie. Stačí tyto informace „vytáhnout ze šuplíku“ a použít. Zatím je ale pohodlnější a zdánlivě levnější nechat vše při starém.

Říkáš zdánlivě levnější?

Ano, protože málokdo vidí výrobu potravin v souvislosti se zdravím lidí. Jestliže stát vynaloží několikanásobně více prostředků na zdravotní péči o své občany, nemocné v důsledku konzumace závadných potravin, nemůže nikdy „ušetřit“. Výroba ekologických potravin je proto levnější, než výroba potravin, které způsobují velmi vážné tzv. „civilizační choroby“. Vráťím se ještě k další skutečnosti, která mě trápí už mnoho let. V některých částech světa žijí lidé nejen v dostatku, ale nadbytku. Nadvýroba potravin bohužel není přerozdělena mezi chudší obyvatele Země, ale z důvodu udržení vysokých cen je raději likvidována a znehodnocena. Kdyby existovalo spravedlivější přerozdělování zdrojů, neexistovala by místa, kde lidé umírají hlady. V tomto okamžiku ani nebudu rozvádět další důvod hladovění lidí – zbrojení, tedy vynakládání astronomických částek na výrobu zbraní, armády, vedení válek. Toto téma si necháme na jindy.

Máš opět pravdu. Vyspělé společnosti, mezi které zatím nepatříte, nemají nikdy nedostatek čehokoli, neválčí a nezabíjejí, protože si stále uvědomují, že všichni jsme jeden. Jak se díváš na lidstvo a jeho vývoj teď, když sis už rozpomněla, jak žijí vysoce vyspělé společnosti?

Při četbě třetího dílu HSB se mi doslova tajil dech, když jste s Nealem rozebírali život vysoce vyspělých společností. Tak jsem si vždy představovala RÁJ. Všichni lidé mají vše, co potřebují k životu, neexistuje nenávist, žárlivost, podvody, zabíjení, všechno a všechny spojuje láska, pravda, radost a štěstí. Připadá mi až neskutečné, že lidstvo už tisíce let dělá všechno proto, aby nežilo v Ráji, ale naopak, aby se zničilo spolu se svou mateřskou planetou. Neudělalo by to poprvé. I v historii Země se zcela zničily velmi vyspělé civilizace, kde rychlému rozvoji dokonalé techniky nestačil rozvoj myšlení. Právě teď se lidstvo znovu ocitá v podobné situaci. Dvacáté století zaznamenalo převratný rozvoj techniky, byly vynalezeny a vyrobeny jaderné zbraně, rychlé a výkonné dopravní prostředky, které tyto zbraně dokážou přemístit kamkoli na Zemi i mimo ni. Lidé však ještě nejsou natolik vyspělí, aby nemohlo dojít ke zneužití těchto zbraní. To však není jediná hrozba. Ještě nebezpečnější je soustavné ničení životního prostředí, protože dochází k pomalému umírání lidí, zvířat a rostlin na planetě. Aby toho nebylo málo, myšlení lidí je v souvislosti s šířením negativních zpráv ovládáno strachem, nejhorší emocí, která pomalu převládá nad láskou. Kolektivní strach vyvolává houstnutí negativní energie kolem Země a způsobuje přírodní katastrofy. Jak jsem

už uvedla, tato energie může způsobit i změnu dráhy planety ONIPROM a tím dokonale zničit život na planetě. Tentokrát však nenecháme situaci dojít tak daleko a už nyní bereme osud Země do svých rukou.

Vraťme se ještě k vyspělým společnostem. Co se ti na jejich životě líbí a co ti připadá méně přitažlivé?

Uchvátil mě jejich láskyplný vztah ke všem a ke všemu, tedy i k přírodě. Nikdo nehromadí majetek, protože to není třeba, všichni lidé dostávají vše, co potřebují k životu. Neznamená to, že by majetek neexistoval, ale je pouze spravován vybranými schopnými lidmi. Někdo možná namítne, že jde o komunismus, ale podobnost je čistě náhodná. Komunismus je založen na násilí a omezování svobody, zabavování majetku. Ve vysoce vyspělých společnostech neexistují vlády, státy, politické strany, církve, či jiné mocenské nástroje, protože lidé jsou na takovém stupni uvědomění si své jednoty s Bohem, že nedělají nic, co by jim škodilo. Žijí v souladu s přírodou a dokonce nebydlí v domech, protože mají schopnost ovlivnit počasí a tak si vytvořit ideální podmínky pro život. Pokud to nevyžaduje zvláštní situace, nechodí oblečení. Tady mně ale není jasné, Bože, jak mezi lidmi, kteří chodí většinou nazí, funguje erotika a sex?

Tuto otázku jsem od tebe čekal. I na Zemi dosud existují společnosti, vy jim říkáte divoši, domorodci, primitivní národy apod., kde lidé chodí nazí nebo velmi málo oblečení. Myslíš, že se spolu nemilují, že je nevzrušuje partner, ke kterému cítí lásku? V některých společnostech je dokonce běžné se milovat na veřejnosti a nikoho to nepohoršuje, nikdo se nestydí za akt lásky.

Zadrž, Bože! Jsme na Zemi, kde platí jiné zákony, předsudky a názory. I když mě tato představa nepohoršuje a není mi protivná, většina lidí s ní nebude souhlasit, dokonce se od nás může i odvrátit, protože se nedokáže smířit s tak převratným postojem k fyzické lásce.

Neříkám, že lidé okamžitě změní své názory na sex a lásku, vím, že tato oblast života se bude měnit pomaleji, než ty ostatní. Nikoho přece nenutíme, aby chodil nahý a miloval se na veřejnosti. Po nikom nechceme, aby se naráz vzdal majetku. Vše je evoluce, tedy postupná přeměna, změna myšlení a tím i jednání lidí. Ukazují život vysoce vyspělých společností jako vzdálený cíl, aby si lidé uvědomili, co vše je možné.

Co se mi líbí na jejich životě a co bych na Zemi změnila okamžitě, nejlépe mávnutím kouzelné hůlky jako v pohádce, je absence jakékoli formy násilí. Když lidé pochopí, že jsme jeden, že se nemusíme sdružovat do různých skupin – národů, států, ras a zároveň se separovat od jiných skupin, nebude důvod válčit. Zmizí i tzv. vyvolené národy a skupiny lidí, silnější a slabší, potřebnější a méně potřební. Zmizí i boj o přírodní zdroje a bohatství, o území, potraviny. Při spravedlivém přerozdělování budou mít všichni dostatek všeho. Peníze, které se nebudou muset vynakládat na zbrojení, budou stačit na zlepšení životní úrovně všech obyvatel Země.

Jak se podle tvého názoru bude tato myšlenka líbit bohatým lidem ,kteří mají tolik peněz, že „roupami nevědí, co dělat“?

Samozřejmě se jim nebude líbit představa, že nebudou létat vlastním letadlem, nebudou bydlet v několika luxusních palácích najednou, kde se díky rozloze a počtu místností nenajdou se svým partnerem, kde je zařízení vyrobeno ze surovin, které na Zemi mizejí, a proto jsou tak drahé, kde pořádají velkolepé večírky, na kterých se okázale plýtvá jídlem, aby ostatní viděli, že na to „mají“. Ráda si s takovými lidmi promluví o tom, jestli je takový život opravdu uspokojuje, jestli jsou šťastní, mají dostatek lásky, ne za peníze, ale té pravé

duševní lásky, jestli si přejí, aby kvůli jejich způsobu života byla zcela zničena celá planeta, tedy i oni se vším majetkem, který nashromáždili. Jsem připravena mluvit s těmito lidmi z očí do očí i před zraky veřejnosti. Nebudu jim nic vyčítat, nebudu je přemlouvat, aby svůj majetek rozdali. Budu jim pouze dávat lásku, říkat jim pravdu, budu jim ukazovat cestu. Nic víc a nic méně.

Jsem velmi rád, že to říkáš, budeš mít možnost s těmito lidmi ve všech částech světa mluvit. Některé rozhovory odvysílají i televize a rozhlasové stanice, některé otisknou noviny a časopisy, jiné se odehrají pouze v soukromí. Víím, že svým odhodláním, láskou, pravdo-mluvností a vyzařovaným klidem dosáhneš svého, tedy i našeho cíle. Daleko těžší to budeš mít s představiteli moci, hlavami států, politických stran, průmyslových seskupení. Už ses zmínila o tom, že budeš především působit na obyčejné lidi, kteří při určitém množství způsobí změnu v politických stranách a vládách, tím i změny zákonů.....To je jedna strana mince, druhá a té se nevyhneš, je právě přesvědčit i představitele moci, vlivné osobnosti, aby pochopily pravdu o blížící se katastrofě a změnily své preference a jednání. Jak budeš postupovat v tomto případě?

Až vyjde tato kniha, budu jednat i s osobnostmi politického, ekonomického i kulturního života. Některé zkontaktuji sama, jiní mě pozvou. Víím, že většina státníků a vlivných lidí na světě už dostala informace o hrozící katastrofě, nebude to pro nikoho z nich úplná novinka, nebudou takovou informací zaskočení. Zatím funguje cenzura, protože mocní mají obavu z možné paniky a také nechťejí o své výsady, moc a peníze přijít. Během letošního léta se budou informace nezadržitelně šířit prostřednictvím naší knihy a díky koordinaci všech už fungujících skupin připravených zachránit Zemi. Vyvrcholením bude tvoje zhmotnění Bože a prohlášení k celému lidstvu. Dodáš našemu poslání na důvěryhodnosti.

Vidím, že jsi odhodlaná zachránit Zemi za každou cenu. Budeš se podílet i na realizaci nového společenského a ekonomického řádu na planetě, na vývoji a výrobě ekologických technologií, na změně ve všech oblastech života, tedy i školství a zdravotnictví?

To je mnoho otázek najednou. Budu i s lidmi kolem nás ovlivňovat změny, o kterých mluvíš, ale nebudu je přímo realizovat. To už nechám na odbornících. Je lepší obklopit se lidmi, kteří jsou specialisty na konkrétní obor, jsou ochotni s námi spolupracovat, než dělat všechno sama bez potřebných vědomostí a dovedností. Už Henry Ford byl úspěšný díky vytvoření mozkového trustu, nepotřeboval být odborníkem na vývoj a výrobu automobilů, jen dokázal tyto lidi řídit a motivovat je k lepším a lepším výkonům. Konkrétně o vývoj automobilů a jiných dopravních prostředků na ekologický pohon se zajímám už dlouho, přestože jsem žena a není to pro toto pohlaví obvyklé. Miluji auta, miluji přírodu a dosud to nešlo dohromady. Proto z peněz, které vydělám za knihy Hovory s Bohem: S tebou lásko kvete láska kolem nás mimo jiné podpořím vývoj a výrobu ekologických technologií. Víím, že některé jsou už „dávno“ vyvinuté, ale leží v „šuplíku“, protože se jaksi nehodí je použít, aby někteří..... nepřišli o své miliardové zisky. Jsem učitelka, tedy školství rozumím a budu se velmi angažovat v přípravě nezbytných změn. Ani vztah ke zdravotnictví mi není cizí, protože se v posledních letech zajímám o alternativní způsoby léčby, mimo jiné o světelnou terapii – použití polarizovaného světla, biolampy. Jsem ráda, že přibývá lékařů, kteří se nespokojí s dosaženými znalostmi a zkušenostmi a hledají nové způsoby léčby i v oblasti přírodní medicíny. Vracejí se ke starým metodám čínských lékařů, nepoužívají chirurgický zákrok jako jediný způsob léčby, přemýšlejí o tom, jak nepoškodit zdraví svých pacientů. To vše je nastoupená cesta, vyvrcholením bude, až si lidé uvědomí, že zdraví a nemoc jsou stavem mysli. Důkazem jsou „zázračně“ vyléčení pacienti s diagnózou nevyléčitelné nemoci, lidé, kteří doslova vstali z mrtvých. Nic se neděje náhodou, vše je odrazem našeho myšlení.

Vidím, že jsi připravena odpovědět na jakoukoli otázku. Jak říkáš, každá nemoc se dá vyléčit, ale ne každý člověk se vyléčí. Co z této věty vyplývá, není nutné opakovat. Jak se měnil tvůj vztah k léčení nemocí, jaké jsou tvoje zkušenosti s lékaři, zdravotnictvím?

Pamatuji si, že jako dítě školou povinné jsem onemocněla jednou až dvakrát do roka angínou. Užívala jsem penicilin nebo jiná antibiotika, která mi v letech mého dospívání způsobila snížení obranyschopnosti organismu. Výsledkem byly časté gynekologické záněty, rýmy, záněty průdušek a v 28 letech i propuknutí alergie na travní pyly. Každé léto jsem byla nucena užívat léky na potlačení alergických příznaků (rýma, astmatický kašel, zánět spojivek, svědění a pálení sliznic v ústní dutině). U lékaře jsem se dozvěděla, že alergii nelze vyléčit, pouze udržovat a nezhoršovat. Po dvou porodech se můj zdravotní stav velmi zlepšil, nebyla jsem téměř vůbec nemocná, jen alergie zůstala. Dnes už vím, že to bylo díky dobrému psychickému stavu, radosti z práce, která mě tehdy bavila, ze spokojeného rodinného života. Už si ani nepamatuji, kdy jsem byla naposledy u lékaře. Když jsem začala podnikat, nebyla jsem nemocná proto, že jsem si takovou možnost ani nepřipouštěla, protože mě práce bavila, neustále jsem byla mezi lidmi, poznávala nové a nové spolupracovníky, účastnila se zajímavých seminářů a akcí, zkrátka na nemoc nezbýval čas. V červnu loňského roku jsem začala spolupracovat s firmou Biotherapy a poprvé jsem použila biolampu. Po měsíci svícení na kořen nosu jsem v pylové sezóně přestala užívat léky proti alergickým příznakům. Později jsem získala mnoho dalších zkušeností s účinkem polarizovaného světla, energie pro buňky, která nemůže v žádném případě ublížit, protože nemá vedlejší účinky a na rozdíl od chemických léků neničí trávení, ani neškodí buňkám. Naopak posiluje imunitu, regeneruje, urychluje hojení jakýchkoli poranění a poškození, odstraňuje bolest, léčí záněty. Vzpomněla jsem si ještě na jednoho staršího lékaře z dob mého dětství. Byl proslulý tím, že každému předepsal prsní čaj, ať se jednalo o jakoukoli nemoc. Lidé ho často pomlouvali, ale bylo zajímavé, že statisticky vyléčil větší procento pacientů, než ostatní lékaři, kteří se předháněli v množství naordinovaných antibiotik. Zásada: méně je někdy více, platí i v medicíně. Až lidé jednou pochopí, že nepotřebují žádné chemické léky, ale stačí energie a přírodní léky, v lepším případě ani to nebude potřeba, protože neonemocní vůbec, lidstvo ušetří prostředky, které může věnovat na rozvoj ekologického zemědělství a výroby potravin.....

Jaký je tvůj názor na farmaceutický průmysl, jakou bude mít úlohu ve světě, který budujeme?

Nechci si hrát na odborníka, ale jako každý vzdělaný člověk, který se zajímá o život kolem sebe, o zdraví zejména, mám názor na cokoli. Dnes se ani nebojím své názory zveřejňovat a šířit mezi lidmi. Uvědomuji si, že zvláště farmaceutický průmysl patří k nejvíce ziskovým odvětvím na světě, hned po zbrojním a elektrotechnickém. Vědci a lékaři se předhánějí ve vývoji a výrobě účinnějších a dražších léků, protože ty dříve užívané a levnější už lidem „nepomáhají“. Firmy, většinou nadnárodní koncerny se předhánějí v náležitějších a originálnějších reklamách v televizi, aby do podvědomí lidí vsunuly potřebu koupit právě ty nejdražší léky, protože jsou „nejúčinnější“. Lidé mají pocit, že čím více léků nakoupí a zkonsumují, tím budou zdravější. Proto lékárny přibývají jako houby po dešti a lékárníci si mnou ruce, protože jejich zisky neustále rostou. Je mi naprosto jasné, že farmaceutický průmysl nebude mít pochopení pro šíření našich pravdivých myšlenek. Možná každý ani neví, že i lékaři jsou pod silným tlakem těchto firem. Platí jim totiž dovolené a různé zahraniční semináře, dávají jim různé i drahé dárky, zvou je na rauty a kulturní akce, to vše za jediným účelem, aby předepisovali a doporučovali právě jejich výrobky, ne konkurenční. Asi nemusím zdůrazňovat, jak se většina lékařů zachová.....tím nechci shazovat všechny lékaře a házet je do jednoho pytle, jsou samozřejmě výjimky. Osobně znám lékařku, MUDr. Zdeňku Karamanovou, která předepisuje pokud možno přírodní preparáty a léky, používá v ordinaci i biolampu a tak šetří nejen zdraví svých pacientů, ale i jejich peněženky. Děláme všechno

proto, aby takových lékařů přibývalo. Jak to poznáme? Budou mizet lékárny /kromě zelených/, ubudou lékaři, kteří budou léčit postaru = chemickými léky, zmizí továrny na tyto léky, přeorientují se na jinou výrobu, nejlépe přírodních léků.

Vypadá to jako pohádka, ty ale dobře víš, že se to všechno nestane mávnutím proutku. Vyžaduje to velkou trpělivost, neustálé informování lidí, působení lásky. Jsem si jistý, že to s ostatními spolupracovníky zvládnete. Ještě zůstaneme u zdraví. Budeš mít miminko, maminko. Jak si představuješ porod? Kde, s kým, jakou metodou?

Svou otázkou na tělo jsi mě trochu zaskočil, ale budiž, nemám důvod cokoli skrývat, není téma, na které bych nechtěla odpovědět. Je to součást mojí „práce“. Moje postavení maminky Ježíše je výjimečné, protože bude vyžadovat velkou tolerantnost ze strany celé naší rodiny a příbuzných. Je mi jasné, že budu středem pozornosti médií a s blížícím se termínem porodu se smírím i s velkou ztrátou soukromí. Jsem na to připravena a dělám to mimo jiné i z lásky k lidstvu, svým dvěma dětem a rodičům. Těším se na ten nádherný pocit, kdy poprvé uvidím a vezmu do náruči svého syna Ježíše. Porod bude probíhat za přítomnosti lékařů i léčitelů, jejichž jména budou zveřejněna v únoru. Budeš se mnou i ty, Bože, otec našeho syna. Počítám i s videonahrávkou celého porodu, protože si přeji, aby tak významnou událost v dějinách lidstva viděly miliony lidí. Před více jak 2000 lety takovou možnost lidé neměli. Více podrobností není třeba uvádět, aby byl prostor pro překvapení.

Už se těším na tuto mimořádnou událost. I pro mě, Boha všemohoucího, stvořitele vesmíru není běžné narození našeho syna. Vím, že jsi velmi zkušená, milá, hodná a laskavá žena, nejlepší maminka pro Ježíše, jakou znám. Jak skloubíš své mateřství s plněním náročného poslání, aby to nebylo na úkor ničeho?

Tuto otázku jsem čekala, Bože. Především narození Ježíše po více jak 2000 letech nám usnadní plnění poslání = šíření lásky, radosti, pravdy, štěstí, protože nám uvěří více lidí a nejlepší metodou je vlastní pravdivý příběh ze života. Naše poslání budu tři měsíce po porodu plnit prostřednictvím médií, později budeme společně s miminkem navštěvovat místa méně vzdálená a na kratší dobu, postupně budou naše cesty delší. Vždy s námi bude naše spolehlivá, milá a hodná přítelkyně, která se o děťátko postará. Ježíš bude stále se mnou, abych mu mohla projevovat svou lásku. Nechci podrobně popisovat, jak budu o synáčka pečovat, ale jednu věc zdůrazním už nyní: Nebudu dítě koupat ve vaničce každý den a nebudu používat mycí gely a šampony, protože by došlo k narušení kyselosti jeho jemné pokožky a tím i k jejímu vysušení a poškození, třeba v podobě ekzému.

Jsem rád, že jsi zdůraznila, že přehnaná hygiena, zvláště používání mycích prostředků a chlorované vody často způsobuje poškození pokožky a sliznic a vede i k vážnějším onemocněním. To neznamena, že by se lidé neměli mýt a koupat, že by měli žít ve špíně. Nelze přesně určit, jak často je vhodné mytí celého těla, protože to souvisí s podmínkami, prostředím, činností atd. Pro někoho je koupání jednou za dva dny stejně dobré, jako pro jiného koupání za týden. V každém případě doporučuji používat pouze šetrné, nejlépe přírodní mycí prostředky, které chrání zdraví i přírodu.

Lidé okamžitě namítnou, že takové prostředky se špatně shánějí a jsou velmi drahé. Jak jim odpovíš?

Je to otázka poptávky. Když lidé nebudou kupovat škodlivé chemické mycí prostředky a budou se často ptát na přírodní a ekologické výrobky, změní se i poměr ve prospěch těch kvalitnějších a zdravějších tak, že se postupně díky většímu objemu výroby zlevní právě ty přírodní.

To je velmi jednoduché a srozumitelné. Takovým způsobem bude fungovat přeměna všech oblastí života společnosti na celé planetě. Vše bude nenásilné, ale ne pomalé, protože není nekonečně mnoho času. Lidé si však ve vlastním zájmu vzpomenou, jak funguje život, jak působí přírodní zákony, protože nepřipustí zánik života na Zemi.

Konečně mě někdo dokonale pochopil a hlavně vzal odpovědnost za celé lidstvo do svých rukou a nečeká jako mnoho jiných vyvolených, až „někdo“ začne. Proto jsem tě vybral mezi všemi jako mesiáše, proto porodíš našeho syna Ježíše. Máš víru a odhodlání, jaké ti může „závidět“ i ten největší filmový hrdina a zachránce ve „vědeckofantastických“ filmech natočených na základě mé iniciativy, např. Drtivý dopad, Armagedon, Den nezávislosti. Když ses na tyto tři filmy dívala, vždy jsi byla dojatá a plakala jsi. Přestože jsi věděla, že to jsou jen vymyšlené příběhy, vnímala jsi je jako možnou pravdu a představovala sis podobné situace umístěné do reálného světa. Věděla jsi už tehdy, že se něco podobného může stát, jen jsi netušila, že budeš hlavní hrdinkou tohoto příběhu. Jak se cítíš v této nové roli?

Teď si připadám jako nějaká známá filmová hvězda, která odpovídá na všetečný dotaz moderátora či novináře. Vůbec se necítím být hrdinou, hvězdou, někým výjimečným. Toto poslání беру jako zcela normální, i když složitější práci, nad nikoho se nepovyšuji, před nikým se neponižuji, ale to jsem dělala po celý svůj dosavadní život. Jsem šťastná, že jsem si vzpomněla na své poslání a přijala ho jako výraz tvé bezmezné důvěry, že věřím nejen sobě, ale i všem lidem na této nádherné planetě. Bez ohledu na to, co si o mně myslí a budou myslet jiní lidé kdekoli na světě, vím, že katastrofě zabráníme tou nejjednodušší metodou – šířením lásky a pravdy.

Janičko, nepochybuji o výsledku vaší práce. Přestože v historii bylo mnoho podobných pokusů o změny v myšlení lidí, ještě nikdy se nepodařilo získat potřebné množství podobně smýšlejících lidí, kteří ovlivní život na celé planetě. Vy máte všechny předpoklady a prostředky k úspěšnému splnění poslání, které jsem vám svěřil. Shrň, prosím, nejdůležitější z nich.

1. Rychlé šíření informací prostřednictvím vyspělé techniky: televize, Internet, rozhlas, tisk, telefony, rychlé dopravní prostředky....
2. Vysoká úroveň vzdělanosti v některých tzv. civilizovaných zemích
3. Vysoké procento lidí žijících v demokratické společnosti, zvyklých na relativní svobodu projevu
4. Vzrůstající počet lidí věřících v Boha, ale nesouhlasících s církvemi
5. Nespokojenost většiny lidí s nespravedlivým přerozdělováním zdrojů a bohatství
6. Obava z možné ekologické katastrofy
7. Touha lidí žít bez válek a zabíjení
8. Neschopnost vlád a politických stran zabezpečit všem občanům základní potřeby bez zneužití slabších skupin, bez obohacování se na úkor ostatních
9. Větší zkušenosti lidí s otevřenou manipulací prostřednictvím médií
10. Potřeba lidí žít podle svých představ, nenechat se znásilňovat jinými a „věznit“ v bídě, nedostatku, nelásce, strachu

Konečně nastal ten okamžik, kdy lidé dosáhli relativně vysoké technické vyspělosti a zároveň si někteří začali uvědomovat, jak nebezpeční lidé sami sobě jsou. Ty, můj mesiáši a mnoho dalších lidí kolem tebe teď využijete všech dostupných možností a změníte život k lepšímu. Největším nepřitelem lidí a největší překážkou úspěchu našeho poslání je strach. Jak budete lidi zbavovat této nejhorší emoce?

Netvrdím, že se nám podaří zbavit všechny lidi na světě strachu. Vše, co děláme, děláme nenásilně, postupně, s trpělivostí. Učíme se lidem naslouchat, pochopit důvod jejich strachu a ukázat na konkrétních příkladech, že nemají důvod se bát. Člověk, který najde lásku sám k sobě, udělá ten první a nejdůležitější krok k odbourání strachu. Mnoho lidí se mylně domnívá, že se miluje, ale v konkrétních životních situacích se k sobě chová tak, jak by se nechovalo ani k největšímu nepříteli. Uvedu několik příkladů: Máme společnou kamarádku, která pomáhá druhým lidem, léčí jejich nemoci, jezdí za svými „pacienty“ i když se sama necítí dobře. Vyčerpává se tak, že se už několikrát zhroutila, má astmatické záchvaty, zkrátka pomáhá ostatním lidem na úkor svého vlastního zdraví. Stačilo by otočit priority, nejdříve léčit sebe, zejména pomocí lásky, pohody, klidu, přírodních metod, teprve potom dávat zdraví jiným. Když její hmotné tělo vypoví služby, těžko se bude starat o své dvě děti, těžko bude léčit druhé lidi. Další kamarád se už dva roky „topí“ v dluzích. Když se mu podaří vydělat nějaké peníze, okamžitě je všechny použije na splacení části dluhu, nenechá si nic pro uspokojení svých základních potřeb. Často nemá ani na jídlo, nekoupí si telefon, aby mohl snáze komunikovat a tak vydělat mnohem více peněz. Stačí jinak rozdělit své výdaje a tím se dostat do lepší finanční situace, tedy i být v lepší psychické pohodě. Přestože už tuto informaci dostal, zatím se řídí vlastním rozumem. Ví, že se nám podaří jeho myšlení změnit, i když to nebude hned. Jsem trpělivá, vytrvalá, plná lásky a pochopení pro druhé.

O této tvoji přednosti dobře vím, je to jediný způsob, jak lze dosáhnout úspěchu. Každý člověk je osobnost, každý přemýšlí a jedná jinak. Čeká tě ještě mnoho „nepříjemných“ setkání s lidmi, kteří vám nevěří, pomlouvají vás, zkreslují vše, co děláte. Jak si představuješ další práci? Ví, že jsme se obecně bavili o způsobu šíření lásky, ale mezitím máš další zkušenosti a mě zajímá, jestli tvoje původní představy doznaly zásadních nebo dílčích změn, nebo je vše „při starém“?

Seminář v Jihlavě, prezentace biolampy v cestovní kanceláři a schůzky s lidmi mě neustále zdokonalují, ale na způsobu práce není třeba nic měnit. Do Jihlavy přijelo i přes nepříznivé počasí 16 lidí. Někteří spolupracují s firmou Biotherapy, jiní s dalšími firmami, které se zabývají zdravým životním stylem. Až na výjimky všichni byli informováni o hlavním tématu semináře. Vlastně to nebyl klasický seminář, ale řízená diskuze. Seděli jsme v kruhu, abychom na sebe všichni dobře viděli, nikdo neměl pocit, že jsem přednášející. Protože jsem seminář MLML pořádala poprvé, považovala jsem za vhodné seznámit účastníky s nejdůležitějšími tématy, s cílem našeho poslání, s knihami Hovory s Bohem a Přátelství s Bohem, které mě přivedly až sem. Nic jsem si dopředu nepřipravila, protože mi bylo jasné, že dokážu i díky tobě, Bože okamžitě reagovat na jakoukoli otázku. Už v průběhu diskuze jsem měla krásný pocit z toho, jak z lidí kolem mě vyzařuje pozitivní energie a láska, jak vnímají moje slova a chování s klidem, rozvahou i nadšením. Každý účastník se v průběhu dne vyjádřil k tématům, která ho oslovila nejvíce a ke kterým měl i svůj osobní příběh. To, co jsem si představovala na začátku naší práce, to, co jsem popisovala v prvních kapitolách této knihy, jsem začala uvádět do praxe. Skutečnost je mnohem lepší než představy. Obklopuji se lidmi, kteří mají lásku v srdci, milují sebe, ostatní lidi, přírodu. Někteří jsou zatím žáky, jiní se stávají mistry a budou pokračovat v šíření poslání i samostatně. Domluvili jsme se na dalším semináři tamtéž dne 18. 5. 2003. Pojedu i na jiné semináře zaměřené na zdravý životní styl. Jsem zvána na seminář Evy Cihelníkové a Dr. Uhra o akupunktuře, auře, čakrách a energiích, seminář Hanky Hájkové o duši a vztazích mezi lidmi.

V následujících měsících potkáš další vyvolené duše a domluvíš se na společném šíření MLML. Po vydání knihy v České republice se uvidíte i s Nealem a Nancy, s Milošem Zemanem, Helenou Vondráčkovou a dalšími významnými osobnostmi, které jsem poslal na Zemi, aby ji zachránili. Co si myslíš o vývoji války v Iráku?

To je otázka na tělo. Víš, že nemám televizi a rozhlas poslouchám jen občas, nečtu noviny, protože čas trávím raději psaním této knihy, schůzkami s lidmi apod. Neznám sice podrobnosti z války v Iráku, ale vím, že se chýlí ke konci. Technické a materiální převaze spojenců nedokonalé vyzbrojená a dezinformovaná armáda a domobrana Iráku nemůže konkurovat. Už na začátku této války byl každému znám vítěz. Proto mě nezajímají podrobnosti, nenechám se ovlivňovat negativními informacemi z televize, kde kromě hlasu vidím i obraz nesmyslného zabíjení lidí a dětí. Žádná válka nemůže ospravedlnit vraždění dětí. Jsem přesvědčena, že tato válka bude poslední válkou mezi „vyspělými“ mocnostmi a chudou zemí s nerostným bohatstvím, kde vládne krutý diktátor. Lidem otevrou oči informace, které uslyší přímo od tebe, Bože 28. 9. 2003.

Jsem rád, že to tak vidíš a děláš všechno proto, aby lidstvo pochopilo, že není třeba řešit cokoli válkou. Víím, že si i ty občas připadáš jako Don Quijote, který bojoval s větrnými mlýny. Naštěstí pro lidstvo a Zemi jsou tyto stavy jen krátkodobé a nemohou ovlivnit naše poslání. Zvláště setkání s bývalými kolegy a majiteli firem, pro které jsi pracovala, tě myšlenkami vracejí do doby, kdy ses doslova honila po celé republice, abys vydělala dost peněz nejen pro rodinu, ale i na zaplacení velkých dluhů, které vznikly v důsledku pomoci jiným. Vyprávěj o tom, jak ses dostala do této situace.

Byla jsem ředitelka společnosti TOP 7 a. s., která měla cíl: konkurovat téměř monopolní sázkové společnosti v České republice SAZKA a. s. Zakladatel naší firmy byl velmi schopný a zkušený manažer ing. Tomáš Marten, který měl spoustu dobrých nápadů, někdy až nadčasových a z hlediska současné situace nereálných. Jeho další vlastností byl velmi kladný vztah k penězům. Na tom by nebylo nic „špatného“, kdyby byl zároveň trpělivý a nechtěl zbohatnout za chvíli. Tím se jeho snažení opakovaně dostávalo do konfliktu se zájmy spolupracovníků, investorů, tedy drobných akcionářů, kteří přicházeli o své peníze, mnohdy našetřené za dlouhou dobu. Nebudu popisovat, jak jsem s Martenem budovala konkurenci sázkové společnosti, ale zmíním se o výsledku. Společnost TOP 7 je v konkursu, lidé zatím marně čekají na peníze, já vydělávám na veliký dluh, který jsem si sama způsobila tím, že jsem se do poslední chvíle snažila získat úvěr na výstavbu zábavního parku s akvaparkem, sportovišti, kulturním a obchodním centrem, atrakcemi a oddychovou zónou. Realizace tohoto projektu, který měla společnost TOP 7 ve svém plánu, by ji zachránilo před krachem. Dva roky jsem opakovaně absolvovala desítky jednání s „investory“ a zprostředkovateli, abych nakonec zjistila, že většina z nich jsou podvodníci, kteří nejenom mě připravili o spoustu peněz a dostali mě do dluhů. Dnes vím, že i tato zkušenost byla součástí mé přípravy na poslání. Vždy jsem se snažila jednat čestně a spravedlivě, ale mnoho lidí to vnímalo jinak, protože nemělo objektivní informace. Jsem velmi šťastná, že do tří let zajistíme spolu s Tomášem Martenem, další vyvolenou duší, vrácení peněz všem drobným akcionářům TOP 7.

Tomáš Marten je opravdu jedním z 50ti lidí, kteří žijí v České republice a zároveň byli předurčení k plnění poslání. Zatím si nevzpomněl, ale ty jsi mu v lednu darovala knihu Přátelství s Bohem a on ji nejenom přečetl, ale našel v ní mnohé, co už dávno cítil a snažil se realizovat, i když s výsledkem, jaký známe. Jak jsi vnímala jeho snahu o založení politické strany konzervativního typu?

Zpočátku mi to připadalo zbytečné, velikášské, odsouzené předem k neúspěchu. Postupně se mi ale začala tato myšlenka líbit. Měla svou logiku. Firma TOP 7 opravdu bojovala s větrnými mlýny, protože konkurovat monopolní sázkové společnosti je téměř nemožné. O tom jsem se přesvědčila na vlastní kůži, když SAZKA podala trestní oznámení kvůli jedné hře, která byla údajně provozována nezákonně. Já jako ředitelka jsem byla dokonce odsouzena za její provozování, naštěstí odvolací soud rozsudek jako nesmyslný zrušil. To byl jen jeden příklad z mnoha, které se ve světě, kde vládne moc a peníze, dějí.

Marten už tehdy věděl, že jedinou šancí čelit této moci je mít moc politickou, tedy mít vlastní politickou stranu. Dnes vím, že jsou i jiné možnosti, ale tehdy mi to připadalo velmi logické a užitečné. Navíc program chystané politické strany s pracovním názvem Národní strana konzervativní byl velmi blízký mému přesvědčení. Při získávání potřebných 1000 podpisů pro založení strany jsme s úžasem zjistili, že se tento program líbí mnoha lidem, našim spolupracovníkům, přátelům a známým. Obsahoval totiž mimo jiné i tvoji myšlenku, která je uvedena v HSB, platit jednotnou daň 10% z výdělku, aby nedocházelo k nespravedlivému okrádání schopných lidí státem. Ten, kdo rozvíjí své podnikání, investuje do nových zařízení a provozoven, vytváří nová pracovní místa pro ty lidi, kteří podnikat nechtějí, rozmnožuje bohatství pro všechny. Současný daňový systém bere schopným lidem prostředky na rozvoj a stát neumí s vybranými penězi hospodařit tak efektivně, aby uspokojil potřeby svých občanů. Ve státní pokladně chybí prostředky na všechno: školství, zdravotnictví, obecní záležitosti, ekologii, kulturu, vědu.....

To je jenom jedna z věcí, které je třeba změnit v celosvětovém měřítku. V HSB jsem se zmínil o společenském systému, ve kterém jsou politické strany zcela zbytečné, protože existuje pouze jedna světová vláda, která hájí zájmy všech lidí na světě bez rozdílu rasy, národnosti nebo jakékoli rozdílnosti. Víím, že tento cíl lze splnit, ale je třeba k němu dojít po krocích, tedy zrychlenou evolucí, jinými slovy revoluční evolucí. Jak si představuješ postupné rušení politických stran, které se v budoucnu stanou zcela zbytečnými?

Začnu svým pohledem na politiku. Myslím, že není ojedinělý a mnoho lidí se mnou bude souhlasit. Když jsem se pravidelně dívala na televizní zprávy, zejména politické události, komentáře, přenosy z jednání parlamentu, dialogy politických představitelů apod., měla jsem často pocit, že lidé živící se politikou jsou odtrženi od života nás „obyčejných lidí“, hádají se o věcech, které lze vyřešit mnohem jednodušeji a praktičtěji, ztrácejí čas intrikováním, pomluvami, dementují to, co před chvílí slavnostně prohlašovali, kuží pikle za našimi zády a hlavně nic neřeší doopravdy. Nedávno jsem slyšela zajímavý názor na politiku: před volbami se každá politická strana snaží získat co nejvíce voličů svými sliby. Vždy to připomíná pohádku – budeme platit nízké daně, bude dostatek peněz na zdravotnictví, školství, vědu, rodiny budou mít kde bydlet, děti si budou mít kde hrát.....zkrátka všeho bude dostatek, když zvolíme právě tuto stranu nebo koalici. Přijdou volby, tato nejmenovaná strana je vyhraje a začne plnit sliby, rozuměj volební program. Dva roky napravuje „chyby“ předchozí vládnoucí strany a vymlouvá se na ně, tudíž téměř nic nefunguje podle představ jejich voličů i nevoličů. V následujících dvou až třech letech (podle délky volebního období) už není možné provádět radikální změny, které by mohly být u části voličů nepopulární, protože by tuto stranu příště nevolili.....Tento kolotoč se jmenuje politika.

Trefila jsi hřebíček na hlavičku. Přestože o tomto kolotoči většina lidí ví, nedovede si představit, že i bez politických stran může fungovat život společnosti i jednotlivců. Právě tě napadl krásný příklad. Řekni ho prosím ostatním lidem.

Vidím, že všechny moje myšlenky sleduješ jako ostrůž, i když se mi jen mihnou „v hlavě“. Napadlo mě už mnohokrát, že lidem, kteří jakýmkoli způsobem znečišťují vzduch a tím ničí zdraví svých spoluobčanů, by mělo být nenásilně zabráněno v takové činnosti pokračovat. Konkrétně kuřáci: v mnoha zemích světa jsou nekuřáci obtěžováni kuřáky doslova všude – v restauracích, na ulici, na zastávkách hromadné dopravy, dětských hřištích. Ať děláme co děláme, jsme nuceni dýchat škodlivý kouř proti své vůli. Víím, že v některých zemích už existují zákony, které omezují kuřáky a chrání nekuřáky. Česká republika se snaží mezi takové země dostat, ale není to jednoduché. V parlamentu totiž sedí velké množství kuřáků, kterým se omezování nelíbí, a populistů, kteří se bojí, že ztratí své voliče, když je nechá kouřit jen ve vymezených prostorách. Podobně se dívám na problematiku výfukových

plynů. Raději necháme po silnicích jezdit auta s dvoutaktním motorem, za nimiž nelze jezdit bez plynové masky nebo v lepším případě v autě s vnitřní cirkulací vzduchu, stará auta, která kouří a smrdí, protože životnost jejich motoru je už dávno za zenitem, než bychom tato auta stáhli z provozu a umožnili chudším lidem koupit levná nová, nebo posílili a zlevnili hromadnou dopravu tak, aby se lidem nevyplatilo jezdit autem např. do zaměstnání. Víím, že budu podporovat výrobu ekologických motorů, abychom v budoucnu mohli zcela odstranit problém s výfukovými plyny. Takové technologie již byly vynalezeny, ale díky naftovým společnostem, tedy vládě peněz a moci, nejsou realizovány.

Co si myslíš o politice naftových společností? Nejde přeci jen o to, že brání rozvoji ekologických motorů, ale ovlivňují život lidí i v jiných oblastech.

Ropa je strategická surovina, ze které se vyrábí nejen pohonné hmoty ale mnoho různých důležitých věcí pro život: plastické hmoty, umělá vlákna atd. Společnosti těžící ropu a obchodující s ní jsou velmi bohaté a vlivné. Vytvářejí koncerny, které mají více peněz a moci, tyto koncerny se spolu domlouvají na cenové politice, diktují podmínky ostatním. Důsledkem je situace, kdy většina lidí je nucena utratit např. za benzín velkou část rodinného rozpočtu a omezit nákup jiných věcí, důležitých pro zdraví, vzdělání, rozvoj osobnosti. Na tom je groteskní, že se na ožebračování občanů ještě přizívá stát, který zvláště na pohonné hmoty „nasadí“ vysokou spotřební daň. Víím, že tato poslední informace se nevztahuje na všechny státy světa, ale uvádím ji jako zkušenost občanky České republiky.

Nejen Česká republika vybírá neúměrně vysoké spotřební daně na pohonné hmoty, ale mnoho evropských i mimoevropských států se chová podobně. Zneužívají potřeb svých lidí a vybírají daně i za věci, které by mohly být od daně osvobozeny, aniž by to narušilo státní rozpočet. Základní potřebou lidí je bydlení. Jak se díváš na daň z nemovitosti?

Měla by být zrušena.

Co tě vede k tak radikálnímu názoru?

Lidé, kteří se o nic nesnaží, žijí ze dne na den, nemají žádné cíle a nenašli smysl života, obvykle nevlastní žádnou nemovitost. Nechci se dotknout výjimek, které potvrzují pravidlo: lidí duchovně založených, lidí netoužících po majetku, lidí, kteří se majetku vzdali kvůli lásce apod. Zkrátka lidé, kteří nebydlí ve vlastním a nepatří do výše uvedených výjimek, neplatí státu daň z nemovitosti, nejsou zodpovědní za stav nemovitosti, kterou pouze používají, nestarají se o její rekonstrukci, nestaví nová, lepší a kvalitnější obydlí, jsou finančně zvýhodněni před lidmi čínorodými, podnikavými, lidmi myslícími na budoucnost svou i svých dětí. Právě takoví lidé, investující do kvalitnějšího bydlení, šetřící peníze státu, beroucí zodpovědnost do vlastních rukou, vytvářející hodnoty, jsou trestáni v podobě povinné daně z nemovitosti.

Jaký je tvůj názor na komunismus? Žila jsi do svých 32 let v komunistickém Československu, byla jsi i členkou KSČ, protože jinak bys nemohla dělat kariéru ve školství. Vždy jsi byla velmi ambiciózní, měla jsi vyšší cíle než ostatní, vynikala jsi i jako učitelka, přestože se tvé okolí snažilo srazit tě do šedého průměru. Každý člověk, který chtěl v komunistickém režimu vyniknout, měl dvě možnosti: mít funkci v KSČ nebo být úspěšný sportovec, zpěvák, herec a reprezentovat socialistický stát v zahraničí.

Jako dítě školou povinné jsem ani na okamžik nepochybovala o tom, že žiju v jednom z nejlepších a nejspravedlivějších států světa. Každý den jsem slyšela ve škole, v televizi a rozhlasu, jak úspěšně budujeme socialismus a komunismus, jak se lidé u nás mají

lépe než v imperialistických státech, kde je hlad, nezaměstnanost, bohatí okrádají chudé, lidé tam jsou nespokojeni a často stávkují, aby dosáhli zvýšení mzdy. Byla jsem pyšná na členství v dětské komunistické organizaci s názvem Pionýr, hrdě jsem nosila rudý šátek na bleděmodré košili, účastnila se prvomájových průvodů s mávátky a transparenty oslavujícími radostné budování komunismu, diktaturu proletariátu, šťastné zítřky. Zpočátku jsem i obdivovala zemi, kde zítra již znamená včera – Sovětský svaz, náš vzor. Později jsem díky informacím známých a příbuzných o tom, jak žijí lidé v této baště komunismu, svůj názor změnila. Čím jsem byla starší a zkušenější, tím jsem se stala kritičtější i k systému, ve kterém jsem vyrůstala od narození. Už jsem se zmínila o svém působení v pěveckém sboru Pedagogické fakulty v Ústí nad Labem. Každoročně jsem se s tímto tělesem účastnila mnoha vystoupení i zahraničních zájezdů. Pro ilustraci uvedu dva, které ovlivnily můj vztah ke komunistickému systému. První se uskutečnil v roce 1978 – Litva, tehdy součást SSSR. Už cesta přes Bělorusko přinesla zážitky, které zůstaly navždy vryty do mé paměti. Silnice lemované vysokými a hustými stromy, aby nebylo vidět na lidská obydlí, obchod s potravinami, kde kromě konzerv s rybami, chleba, vodky a novin nebylo nic. Po jednom vystoupení v Kaunasu jsme byli pozváni na recepci. Jídla bylo dost, několik chodů, nebyli jsme schopni vše sníst a nechali jsme na talířích zbytky. Vrátila jsem se pro zapomenutý deštník a uviděla několik lidí, jak dojírají vše, co jsme nechali. Byl to smutný pohled. Druhý zážitek mám z roku 1982. Poprvé jsem cestovala na „západ“, do Holandska. První šok jsem měla z hraničního přechodu do NDR. Odbavení trvalo 6 hodin, protože pasová kontrola pod různými záminkami nepustila přes hranice několik členů sboru, kteří byli podezřelí z možného útěku do zahraničí, protože tam žili jejich příbuzní. Druhý, tentokrát příjemný šok jsme všichni do jednoho měli v momentu, kdy náš starý autobus vjel do holandské vesnice. S vykulenýma očima jsme se dívali do oken velkých jako výkladní skříně, bez záclon, aby bylo vidět krásně zařízené velké obývací pokoje s krbem, kuchyňským koutem, sedacím a odpočinkovým koutem, zkrátka velikou místnost pro celou rodinu, kde jsou všichni spolu, i když každý dělá něco jiného. Nebudu popisovat další nádherné zážitky z Amsterdamu, Haagu, burzy květin, větrných mlýnů a jiných holandských míst a pamětihodností. Uvědomila jsem si, že nám ve škole a médiích lhali. V kapitalistických zemích lidé nežijí tak bídě, jak se nám snažili namluvit.

S jakými pocity jsi přijímala změny v politickém a společenském životě na konci osmdesátých let? Jak jsi vnímala „Sametovou revoluci“ v listopadu 1989?

Jako velmi pozitivní změnu jsem vnímala zvolení Michaila Gorbačova do čela Sovětského svazu. I my, občané ČSSR jsme pocítili uvolnění politické situace ve světě, větší svobodu tisku, změny v hospodářství státu, zkrátka zlepšení ve všech oblastech života. Právě tento úžasný člověk umožnil, aby padla „železná opona“ mezi západem a východem, aby byla zbourána berlínská zeď, aby se zhroutil komunistický systém, který pod slibem zářivých zítřků dusil a utlačoval svobodu, ekonomický rozvoj, zkrátka škodil lidem. Hned po 17. listopadu 1989 jsem s velkou úlevou zrušila své členství v KSČ a řekla si, že ani v budoucnu nebudu členkou žádné politické strany. Hltala jsem každé televizní zprávy, měla radost ze svobody tisku, možnosti cestovat do celého světa bez zvláštního povolení, možnosti podnikat. Ve školství jsem vydržela do roku 1992. Po krátké epizodě v bezpečnostní agentuře jsem se stala soukromou podnikatelkou v oblasti zprostředkování obchodu a služeb.

Dnes už víš, Janičko, že všechno, čím jsi prošla, co jsi dělala, nebyla náhoda. Připravovala ses na plnění našeho společného poslání. První zkušenost s podnikáním v MLM byla spolupráce s firmou FREE WAY z Rakouska, která se snažila konkurovat silnější americké firmě AM WAY. Obě tyto společnosti šířily systémem multilevelmarketing ekologické čisticí prostředky a kosmetiku. Chvíli ti trvalo, než jsi pochopila výhodu tohoto geniálního systému, zpočátku jsi především úspěšně prodávala velmi kvalitní výrobky. Postupně jsi získávala první

distributory a spolupracovníky do své sítě, vydělávala zajímavé peníze. Během deseti let jsi spolupracovala s různými firmami, protože jsi stále hledala dokonalejší produkt, hmotný či nehmotný, poctivější vedení, krásnější vizi. Která z těchto firem tě zaujala a proč?

Vynechám poslední a nejlepší Biotherapy, o které jsem už mluvila a ještě budu mluvit v souvislosti se zdravým životním stylem. V roce 1997 jsem začala spolupracovat s holandskou firmou, působící v mnoha zemích Evropy a světa Vanillou. Uchvátila mě myšlenka pomáhat lidem vydělat peníze jednoduchou formou: zaplatit malou částku jako zálohu na zlatou minci a zbytek peněz neplatit, ale „odpracovat“ získáním dalších kupců. Zájemců o tento obchod bylo mnoho, jen v České republice řádově desítky tisíc. Vzhledem k pětiletým zkušenostem v MLM jsem brzy patřila k nejlepším distributorům Vanilly nejen v ČR. Po pěti měsících jsem si mohla dovolit nové auto na leasing TOYOTU Corollu. Bylo to pro mě do té doby nejhezčí období mého života. Poznala jsem lásku krásného o mnoho let mladšího muže, vydělávala jsem zajímavé peníze, jezdila na semináře a společenské akce, zkrátka žila jsem. Bohužel tato pohádka vydržela rok a několik měsíců. Láska se vytratila spolu s iluzí, že pracuji pro nejlepší firmu na světě. Postupně přestalo fungovat vše, na co jsme se mohli spolehnout. Důvodem byla lidská hamižnost a nenasytlost. Dva vedoucí představitelé Vanilly vytunelovali finanční prostředky a připravili desetitisíce lidí v mnoha zemích o peníze. Dnes naštěstí od tebe, Bože vím, že tato křivda bude do 3 let napravena a pánové Wessil a Schepeit vrátí prostředky všem, které okradli a udělali z nich podvodníky a lháře.

Jsem rád, že spolu mluvíme o Vanille. I když mnoha lidem dnes připadá, že šlo o podvod, nebo přinejmenším o nesmysl, byl jsem tehdy iniciátorem a inspiroval jsem v tibetském klášteře pana Dobbelbeisse, aby tuto společnost založil a celý systém realizoval. Moje myšlenka byla čistá, plná lásky, pomoci jiným. Jak jsi sama řekla, lidská touha po penězích a majetku celý boží plán zhatila. Nemáš obavu z podobného osudu našeho poslání?

Nemám. U Vanilly bylo možné sebrat peníze. Co by kdokoli sebral nám? Lásku? Štěstí? Pravdu? Život? Rozhodli jsme se, že zachráníme Zemi před katastrofou. Ten, kdo by nám bránil, získá pouze sebelikvidaci, zničení celé planety. Miliony lidí by najednou přešly z hmotné do nehmotné podoby a jejich život by stejně pokračoval. Nemáme co ztratit, můžeme jen získat. My si přejeme, aby tato nádherná planeta Země existovala dál, ale ještě krásnější a dokonalejší, se šťastnějšími a zdravějšími lidmi, kteří budou žít v lásce a bez válek.

Opět nemám slov. Máš odpověď na všechno. Máš moji největší důvěru a ochranu. Jsem stále s tebou, neopouštím tě ani na vteřinu. Jsi největší nadějí lidstva za posledních 2000 let.